

[Arbejds- og Socialministeren.]

under Hensyn til de foreliggende ekstraordinære Forhold, der maatte befrygtes at ville medføre betydelige Ændringer i Beskæftigelsen inden for de forskellige Omraader af Erhvervslivet og en Stigning af Arbejdsløsheden, at søge fremmet en Arbejdsfordeling med det Formaal at holde et saa stort Antal Personer som muligt knyttet til Erhvervslivet.

Med Henblik herpaa blev der ved Loven tilvejebragt Hjemmel for, at frivillige Aftaler mellem Parterne om Arbejdsfordeling kunde godkendes af et dertil oprettet Organ, Arbejdsfordelingsnævnet, og at der til Personer, der var omfattet af en af Loven godkendt Arbejdsfordeling, kunde udredes en Godtgørelse gennem den saakaldte Arbejdsfordelingsfond, der fik sine Midler ved Bidrag fra Lønmodtagere.

Ved Lov af 31. Marts 1941 blev Loven af 30. Maj 1940 med visse Ændringer forlænget til 31. Marts i Aar. I den gældende Arbejdsfordelingslov er der foretaget nogle Ændringer, ved hvilke der blev fastsat nærmere Regler for Gennemførelsen af Arbejdsfordelingen inden for saadanne Erhvervsomraader eller Dele af disse, hvor Arbejdsgivere og Arbejdere i overvejende Grad staar uden for de faglige Organisationer. Ved Lov af 22. December 1941 er der endelig gennem en Tilføjelse til den gældende Arbejdsfordelingslovs § 11 tilvejebragt Hjemmel for Udbetaling af Juleunderstøttelse fra Arbejdsfordelingskasserne til Personer paa Arbejdsfordeling.

Da de ekstraordinære Forhold, som bevirkede, at man fandt det nødvendigt at søge Arbejdet reguleret og fordelt paa flere Hænder, stadig er til Stede i uformindsket Grad, fremsættes nærværende Lovforslag, som gaar ud paa at forlænge den hidtidige Ordning, foreløbig for et Aar, indtil Udgangen af Marts 1943, dog med visse Ændringer.

Den vigtigste af disse Ændringer, angaaende hvilke jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets Bemærkninger, gaar ud paa at lade Regelen om Bidragspligt for samtlige Lønmodtagere, den saakaldte Lønkat, bortfalde fra 1. April.

Det budgetterede Overskud i Arbejdsfordelingsfonden pr. 1. April i Aar foreslaas overført til fortsat Anvendelse til Refusion

af Godtgørelser for Tiden efter 1. April, medens Udgifterne i øvrigt foreslaas dækket ved Tilskud fra Staten.

Hvad angaar Størrelsen af de Udgifter, Statskassen maa forventes at ville faa i Aaret 1942—43, maa jeg tage Forbehold med Hensyn til de i Bemærkningerne til Lovforslaget angivne Beløb, der hviler paa en tidligere foretagen foreløbig Undersøgelse.

En for nylig af Arbejdsdirektoratet foretagen fornyet Undersøgelse viser, at Udgifterne i indeværende Finansaar, bl. a. paa Grund af den haarde Vinter, er blevet større end beregnet. Som Følge heraf vil Arbejdsfordelingsfondens Overskud pr. 1. April blive en Del mindre end i Bemærkningerne anført, og muligvis vil ogsaa Udgifterne til Arbejdsfordelingsgodtgørelsen næste Aar blive tilsvarende større end i Bemærkningerne forudsat.

Blandt Ændringer i Forhold til den gældende Lov skal jeg i øvrigt nævne, at der efter Forslag fra Arbejdsfordelingsnævnet foreslaas fastsat en bestemt Grænse mellem Arbejdsfordeling og Arbejdsløshed, saaledes at der i Loven indsættes en Bestemmelse om, at Godtgørelsen kun kan ydes, saafremt den paa Grund af Arbejdsfordeling tabte Arbejdstid højst har udgjort to Trediedele af den i paagældende Fag eller Virksomhed normalt gældende Arbejdstid.

Endvidere er det efter Forslag fra Nævnet foreslaaet, at der for at skabe Klarhed over et Problem, der har vist sig at volde Vanskeligheder i Praksis, fastsættes bestemte Regler om Adgang til Udbetaling af Godtgørelse i Tilfælde, hvor Arbejdstidsnedsættelsen paa Grund af Omstændighederne i en kortere Periode bliver mindre end en Ottendedel. Det foreslaas, at der i Tilfælde, hvor der inden for en Udbetalingsperiode indtræffer f. Eks. Ferie, Sygdom, Overgang til udvidet Beskæftigelse el. lign., som bevirker, at vedkommende Arbejder ikke inden for Perioden har haft en Arbejdstidsnedsættelse paa mindst en Ottendedel, alligevel vil kunne udbetales Godtgørelse til vedkommende Arbejder, saafremt den for Virksomheden godkendte planmæssige Arbejdstidsnedsættelse vilde have medført en Nedsættelse paa mindst en Ottendedel, og saafremt der ikke er forløbet mere end højst 5 Uger fra det Tidspunkt, da Arbejdstiden